

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndt/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 9013899491
Dátum vydania rozhodnutia: 21. novembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9013899491.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a členov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2018, v trestnej veci odsúdeného F. A., pre zločin ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku z časti dokonanej, z časti v štádiu pokusu podľa §§ 127, 128, 129 ods. 1, 130 štvrtý prípad a § 15 Tr. zákonníka Rakúskej republiky, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 Ntc 2/2013, v konaní o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie veci, takto

rozhodol:

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. sa trestná vec odsúdeného F. A., vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 Ntc 2/2013, tomuto súdu n e o d n í m a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 6. júna 2013, sp. zn. 3 Ntc 2/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júla 2013, sp. zn. 3 Urto 4/2013, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 2. septembra 2011, sp. zn. 051 Hv 56/11v, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 30. januára 2012, sp. zn. 19 Bs 8/12 h, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky, F. A. uznaný za vinného v bode I./ a II./ zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku z časti dokonanej, z časti v štádiu pokusu podľa §§ 127, 128 ods. 2, 129 ods. 1, 130 štvrtý prípad a § 15 Tr. zák. Rakúskej republiky. Krajský súd v Bratislave uznesením z 15. decembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 2/2013, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. a s použitím § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. rozhodol, že odsúdený sa podmienenčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 2. septembra 2011, sp. zn. 051 Hv 56/11v, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň, sp. zn. 19 Bs 8/12h, z 30. januára 2012, uznaného a vykonaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 6. júna 2013, sp. zn. 3 Ntc 2/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2013, sp. zn. 3 Urto 4/2013. Podľa § 68 ods. 1 Tr. por. odsúdenému určil skúšobnú dobu tridsať mesiacov.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 23. januára 2018, sp. zn. 3 Ntc 9/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 14. marca 2018, sp. zn. 3 Urto 2/2018, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika z 9. októbra 2017, právoplatný 26. októbra 2017, sp. zn. 122 Hv 88/16d, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol F. A. uznaný za vinného zo spáchania v bode A/: zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa §§ 127, 128 ods. 1 číslo 5, § 129 ods. 1 číslo 1, § 130 ods. 2. Prípád § 15 Tr. zák. Rakúskej republiky a v bode C/: z prečinu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 3 Tr. zák. Rakúskej republiky a odsúdený na trest odňatia slobody dva roky, päť mesiacov a dva týždne. Na výkon trestu bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 21. novembra 2016, sp. zn. 122 Hv 88/16d, bol uznaný za vinného za skutky, ktorých sa dopustil v čase medzi 29. januárom a 5. májom 2016, a teda počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, určenej uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 2/2013. Vzhľadom na ďalšie uznané rozhodnutie predsedníčka senátu krajského súdu na 11. septembra 2018 určila termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Odsúdený 3. septembra 2018 vzniesol námietku zaujatosti proti celému Krajskému súdu v Bratislave odôvodnenú tým, že sa v minulosti v reštaurácii dostal do verbálneho kontaktu so sudcami tohto súdu. Z tohto dôvodu trval na písomnom vyjadrení každého sudcu krajského súdu. Na verejnom zasadnutí konanom 11. septembra 2018, predmetom ktorého bolo rozhodnúť o osvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu, na výzvu predsedníčky k ozrejmieniu námietky zaujatosti navrhovateľ vypovedal, že so sudcami krajského súdu prišiel do kontaktu dvakrát. Trval na tom, že sa v reštaurácii oproti súdu dostal do verbálneho konfliktu so sudcami krajského súdu, a to v marci 2016, nevie o koho sa jednalo, sudcov nepozná, nepozná ani predsedníčku senátu, vie však, že to boli sudcovia krajského súdu, lebo mu to povedali. Následne bol v konaní, sp. zn. 4 Ntc 13/2016, v rozpore s medzinárodnými zákonmi vydaný do Rakúska za trestné činy, z ktorých minimálne jeden nie je trestným činom. Svoju zaujatosť voči sudcom vzhliadol aj v súvislosti s rozhodnutím, sp. zn. 3 Ntc 9/2017, v ktorom krajský súd bez výhrady prevzal celé odsúdenie z Rakúskej republiky s tým, že sa dopustil organizovanej lúpeže, ktorý termín nepozná. Text označený rakúskou stranou v osvedčení súd neskúmal, pochybenie napravil rozhodnutím až najvyšší súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného. Predsedníčka senátu v nadväznosti na obsah výsluchu F. A. oznámila, že o námietke zaujatosti nekoná, pretože podľa § 31 ods. 4 Tr. por. nebola vznesená bezodkladne. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Súčasťou spisu je aj vyjadrenie sudcov Krajského súdu v Bratislave k podaniu odsúdeného. Necítia sa byť zaujatí, resp. navrhovateľa nepoznajú (č. l. 275 - 282). Najvyšší súd na podklade návrhu F. A. preskúmal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. spis a dôvody na odňatie a prikázanie veci inému súdu a zistil, že návrh nie je opodstatnený. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavy“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Účelom práva priznaného podľa tohto ustanovenia je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný. Za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Základné princípy nezávislosti súdnictva vyjadrené v čl. 141 Ústavy znamenajú, že súdne konania a rozhodnutia majú byť nielen objektívne a nestranné, ale objektívnymi a nestrannými sa majú javiť aj navonok. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Namiataná zaujatosť sudcov Krajského súdu v Bratislave bola vyvrátená písomným vyhlásením členov konajúceho senátu, ako aj všetkých ďalších sudcov trestnoprávneho, obchodného, správneho a občianskoprávneho

kolégia, ktorí sa necítia sa byť zaujatí voči odsúdenému a ani k veci nemajú žiaden vzťah. Námietka zaujatosti nekonkretizuje skutočnosti, pre ktoré by mal byť konajúci senát, resp. ostatní sudcovia krajského súdu z konania vylúčení. Najvyšší súd podotýka, že procesný postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. nemôže byť predmetom preskúmania v rámci námietky zaujatosti. Odsúdený vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom krajského súdu, z ktorého dôvodu nadriadený súd podanie posúdil ako návrh na delegáciu veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Predmetom konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 3 Ntc 2/2013 je rozhodnúť o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 2. septembra 2011, sp. zn. 051 Hv 56/11v, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň, sp. zn. 19 Bs 8/12h, z 30. januára 2012, uznaného a vykonaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 6. júna 2013, sp. zn. 3 Ntc 2/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu SR zo 17. júla 2013, sp. zn. 3 Urto 4/2013. F. A. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika z 9. októbra 2017, právoplatný 26. októbra 2017, sp. zn. 122 Hv 88/16d, uznaným a vykonaným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 23. januára 2018, sp. zn. 3 Ntc 9/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 14. marca 2018, sp. zn. 3 Urto 2/2018, v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. F. A. neuviedol ani jeden dôležitý dôvod na vylúčenie čo i len jedného sudcu krajského súdu. Dôvod delegácie založil iba na všeobecnom a nepreukázanom tvrdení o verbálnom konflikte s bližšie nekonkretizovanými sudcami krajského súdu. Dôvod na odňatie veci videl tiež v procesnom postupe súdu, keď bolo rozhodnuté o jeho vydaní na trestné stíhanie do Rakúska a tiež v postupe súdu, ktorý rozhodol o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia. Delegačný súd v návrhu bez jeho konkretizácie vidí skôr zámer odsúdeného spôsobiť prieťahy v konaní a oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Procesný postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. nemôže byť predmetom preskúmania v rámci námietky zaujatosti. Najvyšší súd konštatuje, že nie sú dané okolnosti na odňatie veci Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie inému súdu. Pre vylúčenie všetkých sudcov nestačí vyjadriť ako dôvod nespokojnosti údajne nepriateľský postoj nekonkretizovaných sudcov k jeho osobe bez preukázania ďalších objektívnych skutočností, z ktorých by sa dal vyvodit' záver o zaujatosti týchto sudcov v danej veci. Najvyšší súd zo spisu nezistil jedinou skutočnosť, ktorá by napĺňala dôležitý dôvod v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. a rezultovala delegáciu veci. Na podklade vyjadreného najvyšší súd návrhu obvineného nevyhovela a danú trestnú vec Krajskému súdu v Bratislave neodňal.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.